

Срокове на процедура - Австрия

Моля, имайте предвид, че оригиналната езикова версия на тази страница [de](#) е била наскоро променена. Езикова версия, която търсите, в момента се подготвя от нашите преводачи.

СЪДЪРЖАНИЕ

- 1 Какви видове срокове съществуват в рамките на гражданските производства?
- 2 Списък на неработните дни в съответствие с Регламент (ЕИО, Евратом) № 1182/71 от 3 юни 1971 г.
- 3 Какви са общите правила, приложими за сроковете по различните граждански производства?
- 4 Когато дадено действие или формалност трябва да се извърши в определен срок, от кой момент започва да тече този срок?
- 5 Възможно ли е начинът на предаване или връчване на документите (лично връчване чрез връчител или по пощата) да се отрази или да промени началния момент, от който тече срокът?
- 6 Ако срокът започва да тече от настъпването на дадено събитие, денят на настъпване на събитието включва ли се в срока?
- 7 Когато срокът се брой в дни, посоченият брой дни до календарни дни ли се отнася или до работни дни?
- 8 А когато този срок се брой в седмици, месеци или години?
- 9 Кога изтича срокът, ако се брой в седмици, месеци или години?
- 10 Ако срокът изтича в събота, неделя, неработен ден или на официален празник, той удължава ли се до първия следващ работен ден?
- 11 Съществуват ли обстоятелства, при които сроковете се удължават? При какви условия може да се ползва такова удължаване на срока?
- 12 Какви са сроковете за обжалване?
- 13 Съдилищата могат ли да изменят сроковете, по-специално сроковете за явяване пред съда или да определят специална дата за явяване пред съда?
- 14 Ако на страна, пребиваваща на място, където би се ползвала от удължаване на срока, бъде връчен акт на друго място, където пребиваващите лица, не се ползват от такова удължаване на срока, губи ли страната правото си да се ползва от това предимство?
- 15 Какви са последиците при неспазване на сроковете?
- 16 При изтичане на срока с какви правни средства за защита разполагат пропусналите срока лица, т.е. неизправните страни?

1 Какви видове срокове съществуват в рамките на гражданските производства?

Австрийското законодателство предвижда различни видове срокове.

Прави се разграничение между процесуални срокове, т.е. сроковете, до които страна по производството или друго лице, участващо в него, може или трябва да предприеме определени действия за целите на производството, и срокове на погасяване на материално право, т.е. сроковете, в които трябва да се е състояло определено събитие, за да произведе определени правни последици, предвидени от съдебната система (напр. крайният срок за подаване на иск за нарушаване на правото на собственост съгласно член 454 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК) или за даване на предизвестие за напускане на наета собственост съгласно член 560 от ГПК). Важен момент е, че времето, необходимо за доставка с пощенска услуга, не се включва при процесуалните срокове, но се включва при материалноправните срокове. Това означава например, че една жалба се счита за подадена в срок, ако е била изпратена по пощата до последния ден на процесуалния срок за обжалване (дата на пощенското клеймо), дори и ако съдът я получи след крайния срок.

Разграничение се прави и в зависимост от това дали срокът се определя пряко от закона (напр. срокове за обжалване) или от съдията, според изискванията на конкретния случай (напр. краен срок за внасяне на гаранция за покриване на разноските). Сроковете за разследване, за които законът посочва само определена времева рамка (минимална или максимална продължителност или приблизителна продължителност, както например в член 257, алинея 1 от ГПК за датата за предварително изслушване), представляват комбинация от двете.

Абсолютните срокове се определят от датата, на която те изтичат (обикновено един календарен ден), докато относителните срокове се определят от началната дата и продължителността.

В общия случай съдиите могат да удължават сроковете (срокове, които подлежат на удължаване). Изключителните случаи, в които законът забранява удължаване, са известни като срокове, неподлежащи на удължаване, или задължителни срокове (напр. сроковете за подаване на жалби).

Прави се разграничение между обратими и необратими срокове, в зависимост от това дали при пропускане на срока е възможно възстановяване на предишното положение. Според общото правило сроковете са обратими. В изключителните случаи, в които възстановяване на предишното положение е забранено, крайният срок се нарича преклузивен или фиксиран срок (*Fallfrist*). Примери за преклузивни процесуални срокове са крайните срокове за подаване на молба за отмяна или на молба за повторно разглеждане (член 534 от ГПК).

2 Списък на неработните дни в съответствие с Регламент (ЕИО, Евратом) № 1182/71 от 3 юни 1971 г.

Събота, неделя, Разпети петък и официалните празници са неработни дни в Австрия. Официални празници в Австрия са Нова година (1 януари), Богоявление (6 януари), понеделника след Великден, Първи май (1 май), Възнесение Господне, Петдесетница, Corpus Christi, Успение Богородично (15 август), националният празник на Австрия (26 октомври), Все Светии (1 ноември), празника на непорочното зачатие (8 декември), Рождество Христово (25 декември) и втория ден на Коледа (26 декември).

3 Какви са общите правила, приложими за сроковете по различните граждански производства?

Повечето разпоредби относно сроковете могат да бъдат намерени в членове 123 – 129 и членове 140 – 143 от ГПК, както и в член 89 от Закона за организацията на съдилищата (*GOG*).

4 Когато дадено действие или формалност трябва да се извърши в определен срок, от кой момент започва да тече този срок?

В повечето случаи срокът започва да тече от датата на ефективно връчване на решението, което разпорежда или дава началото на протичане на срока; в останалите случаи срокът започва да тече с произнасянето на решението (член 124 от ГПК).

5 Възможно ли е начинът на предаване или връчване на документите (лично връчване чрез връчител или по пощата) да се отрази или да промени началния момент, от който тече срокът?

Не. Както е посочено в точка 4, връчването обикновено е събитието, което дава начало на процесуалния срок, независимо от начина, по който то е осъществено.

Срокът започва да тече с връчването или произнасянето на решението, което разпорежда или дава началото на протичане на срока.

6 Ако срокът започва да тече от настъпването на дадено събитие, денят на настъпване на събитието включва ли се в срока?

Не, датата на събитието, което поставя начало на срока (напр. връчване), не се включва при изчисляване на крайния срок.

7 Когато срокът се брой в дни, посоченият брой дни до календарни дни ли се отнася или до работни дни?

Сроковете се изчисляват в календарни дни.

8 А когато този срок се брой в седмици, месеци или години?

В този случай отново сроковете се изчисляват в календарни дни.

9 Кога изтича срокът, ако се брой в седмици, месеци или години?

Сроковете, които се броят в седмици, месеци или години, изтичат в полунощ на деня от последната седмица или последния месец, който съответства като име или пореден номер на началната дата (член 125, алинея 2 от ГПК). Ако в последния месец на срока няма такава дата (напр. ако едномесечен срок започва на 31 януари), срокът изтича в последния ден от този месец (член 125, алинея 2 от ГПК). Неработните дни не се отразяват на началната дата и продължителността на сроковете.

10 Ако срокът изтича в събота, неделя, неработен ден или на официален празник, той удължава ли се до първия следващ работен ден?

Да, сроковете, които изтичат в събота, неделя, на официален празник или на Разпети петък, се удължават до следващия работен ден.

11 Съществуват ли обстоятелства, при които сроковете се удължават? При какви условия може да се ползва такова удължаване на срока?

Задължителните срокове в производствата по обжалване спират да текат от 15 юли до 17 август и от 24 декември до 6 януари. Ако един от тези периоди започва по време на задължителен срок или ако началото на задължителен срок попада в един от тези периоди, срокът се удължава с целия период или с оставащата част от периода.

Това не се прилага за някои специфични производства, по-специално при спорове, свързани с правонарушения, спорове за издръжка, иски за принудително изпълнение и временни разпореждания, нито за решения в полза на ищеца при неявяване на ответника.

12 Какви са сроковете за обжалване?

Като правило сроковете за обжалване зависят от вида (съдебно решение или определение) и предмета на решението. При граждански производства по исков ред срокът за обжалване на определение (*Rekurs*) обикновено е 14 дни, докато срокът за обжалване на съдебно решение (*Berufung*) е четири седмици.

13 Съдилищата могат ли да изменят сроковете, по-специално сроковете за явяване пред съда или да определят специална дата за явяване пред съда?

В общия случай съдиите могат да удължават сроковете (срокове, които подлежат на удължаване). Изключителните случаи, в които законът забранява удължаване, са известни като срокове, неподлежащи на удължаване, или задължителни срокове (напр. сроковете за подаване на жалби).

Всички срокове могат да бъдат съкращавани, при условие че страните се договорят писмено за това. Съдът може да съкрати срок по искане на една от страните, при условие че страните могат да докажат, че по-кратък срок е необходим, за да се избегне рискът от значителни загуби, и че другата страна лесно може да изпълни необходимото процесуално действие в съкратения срок (член 129 от ГПК).

Срок може да бъде удължен при поискване, ако страната, която се ползва от удължаването, има непреодолими или много сериозни причини да не може да извърши процесуалното действие навреме и, по-специално, ако без удължаването тя би претърпяла непоправими щети (член 128, алинея 2 от ГПК). Срокове не може да бъдат удължавани по споразумение между страните (член 128, алинея 1 от ГПК).

14 Ако на страна, пребиваваща на място, където би се ползвала от удължаване на срока, бъде връчен акт на друго място, където пребиваващите лица, не се ползват от такова удължаване на срока, губи ли страната правото си да се ползва от това предимство?

Не, защото важното тук е това, че процесуалните действия по отношение на австрийския съд се извършват в срок.

15 Какви са последиците при неспазване на сроковете?

Като общо правило страна, която не извърши процесуални действия в срок, губи правото да извърши съответното процесуално действие (преклузивен ефект, член 144 от ГПК). Има и изключения, като например член 289, алинея 2 от ГПК (където е уредено неявяване за целите на събиране на доказателства) и член 491 от ГПК (където са уредени последиците от неявяване на съдебно заседание в производство по обжалване).

Процесуални действия, предприети след изтичането на срока, обикновено не се вземат предвид по силата на закона, но в някои случаи се изисква заявление.

Понякога, в допълнение към обичайните резултати, бездействието има специфични последици. Те се различават значително. Най-важна специфична последица от бездействието е това, че когато едната страна пропусне да извърши действие, другата страна може да подаде молба за издаване на неприсъствено решение (членове 396 и 442 от ГПК). Ето и други примери: ако двете страни не се явят в съда, производството се спира за най-малко три месеца (член 170 от ГПК); ако ищецът по брачно дело не се яви, молбата му може да бъде счетена за оттеглена, но не и за изоставена, по искане на ответника (член 460, точка 5 от ГПК).

16 При изтичане на срока с какви правни средства за защита разполагат пропусналите срока лица, т.е. неизправните страни?

Наличните средства за защита за преодоляване на правните последици от неявяване в съда или от непредприемане на процесуални действия са както следва:

Възстановяване на предишното положение (член 146 и сл. от ГПК):

Към възстановяване на предишното положение може да се прибегне за премахване на последиците от неявяване в съда или неспазване на срок за процесуално действие, когато неспазването от страна на страната или неин представител се дължи на непредвидено или неизбежно събитие, което не е по вина на страната или нейния представител или вината им е незначителна (лека небрежност). Заявление за това правно средство за защита трябва да бъде подадено в срок от 14 дни от отстраняването на пречката.

Възражение (членове 397а и 442а от ГПК):

Възражението е правно средство за защита, което има за цел отмяна на решение в полза на ищеца при неявяване на ответника съгласно член 396 или член 442 от ГПК. Като правило възражения трябва да се подават в съда, който взема решение по делото, под формата на подготвителни писмени становища, в срок от 14 дни от връчването на решението в полза на ищеца при неявяване на ответника (срок, неподлежащ на удължаване).

Обжалване (членове 461 и сл. от ГПК):

Жалба срещу решение в полза на ищеца при неявяване на ответника може да бъде подадена главно на основание, че не е налице неспазване, тъй като се прилага едно от основанията за нищожност, посочени в член 477, алинея 1, точки 4 и 5 от ГПК (неправилно връчване или липса на представителство на страната в производството).

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Последна актуализация: 16/10/2019